

ROŽŤDALOVICKO

Městský zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledechek, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny

Cena: 30 Kč

2/2021

Vážení čtenáři, nemohu svůj příspěvek začít jinak než ohlédnutím za velikou tragédií – přírodní katastrofou na jižní Moravě. Je mi nesmírně líto všech, kterých se tato událost dotkla, a ze své pozice soucítím se zástupci těchto obcí. I v našem městě jako v celé republice se zvedla obrovská vlna solidarity lidí, kteří darovali do veřejné sbírky velké množství materiálních prostředků. Zastupitelstvo města okamžitě zareagovalo uvolněním částky 100 000 Kč postiženým obcím. Po telefonické domluvě se starostkami Mikulčic a Hrušek bude za tento obnos obcím dodáno stavební řezivo, kterého je momentálně v těchto obcích nedostatek. Zároveň se k nám připojily i obce Žitovlice, Bobnice, Jizbice, Jíkev a Kopidlno, z našich spolků pak FC Trnavan a hasiči. V době uzávěrky tohoto čísla bylo dohromady vybráno téměř 160 000 Kč. Všem bych rád za tuto nezištnou pomoc poděkoval.

VÍCE NEŽ 24 HODIN BEZ VODY

Navážu tím na událost, která se za 18 let provozu vodovodní sítě v obci nestala. Kvůli nadměrné spotřebě v neděli 20. června zcela vypadla dodávka pitné vody. Všem občanům to způsobilo nemalé problémy, ale nejkritičtější situace nastala v místním domově seniorů. Pouze díky pohotovému jednání dobrovolných hasičů Rožďalovice, Kounice a Kopidlno se podařilo zajistit dovoz pitné vody. Bez obětavého úsilí hasičů by situace byla skutečně neúnosná.

„RAFANDA“ OŽIJE NOVÝMI POVRCHY

Mám radost, že nám byly odsouhlaseny dvě žádosti o dotace, které přesahují 16 milionů Kč. V prvním případě se jedná o projekt rekonstrukce komunikací s pracovním názvem „Za školou“. Jde o ulice Vodičkovu, Rajmanovu a Školní – zde navíc k novému povrchu komunikace přibudou i nové chodníky. Druhou schválenou dotací je výměna elektroinstalace ve druhém a třetím patře základní školy. Se spoluúčastí města se tyto investice vyšplhají k 20 milionům Kč. Oba tyto projekty musí projít ještě registrací na Ministerstvu pro místní rozvoj ČR.

MĚSTO OCEŇOVALO

Doba pandemie koronaviru nás stále provází, ale konečně přišel i čas postupného rozvolňování. Město ocenilo zdravotníky nemocnic Nymburk a Městec Králové (za práci v této těžké době jim patří velké díky) a zároveň jim přispělo na nákup přístrojů. Obě nemocnice od města obdržely 150 000 Kč.

Dále byly předány finanční poukázky pedagogům a ostatním zaměstnancům naší základní a mateřské školy za jejich obětavou práci v celkové výši 24 500 Kč.

Na tomto místě chci také zmínit navýšení finančního příspěvku místní organizace Českého rybářského svazu o 20 000 Kč na zarybnění Holských rybníků. Též byly podpořeny rybářské závody „Hasinská čtyřřadvacítka“ částkou 8600 Kč.

Po několikaměsíční pauze se na hřišti v Rožďalovicích konala taneční zábava, kterou organizoval fotbalový klub FC Trnavan. Fotbalistům město zaplatilo 42 350 Kč za pódium pro kapely. Na reprezentaci našich žáků na fotbalovém turnaji v Polsku obec také přispěla částkou 12 000 Kč.

Dětský den na Hasině město podpořilo částkou téměř 9 000 Kč.

Všem organizátorům bych za uspořádání těchto akcí také rád poděkoval.

Zastupitelstvo města navýšilo rozpočet Sokola o 70 000 Kč, které byly použity na částečné oplocení tenisového kurtu.

NOVÁ LOKALITA VÝSTAVBY RODINNÝCH DOMŮ „U STUDÁNKY“

Ke konci léta by měla být hotova urbanistická studie potřebná pro další přípravu a rozvoj nové lokality pro stavbu nových rodinných domů. Zastupitelstvo města v současné době řeší otázku, zda prodá pozemek případnému developerovi, nebo zda si ho ponechá a potřebnou infrastrukturu vybuduje ve vlastní režii.

PŘELOŽKA ELEKTRICKÉHO VEDENÍ

Závěrem bych chtěl upozornit občany Tyršovy a Spojovací ulice, že jsme byli informováni společností ČEZ o chystané přeložce vrchního elektrického vedení do země, která by se měla uskutečnit koncem letních prázdnin.

Přeji Vám krásné léto.

Petr Kapal
starosta

Urbanistický návrh nové lokality „U Studánky“

Obecní policie: ano, či ne?

Názory se nepochybně liší. Dokládají to i komentáře a otázky, které se objevují na sociálních sítích. A jak to tedy s činností Obecní policie Koleč je a jak naše spolupráce začala?

Městský úřad se snaží reagovat na přání a potřeby občanů. Nejinak tomu bylo i v tomto případě, když začaly přibývat žádosti o lepší zajištění bezpečnosti, zejména pokud jde o dodržování rychlosti. Hledali jsme optimální řešení a nejprve jsme oslovili Policii ČR. Dočkali jsme se okamžité reakce, ale bohužel nám její zástupci sdělili, že provádět v naší obci pravidelné měření rychlosti je nad jejich personální kapacitu. Nehledě k tomu, že ani nedisponují odpovídajícím množstvím měřících přístrojů. V roce 2019 proběhlo jednání s okolními obcemi a společně jsme se dohodli přístroj ve výši 250 000 Kč

zakoupit s tím, že v obcích budou pravidelná měření probíhat. Ze strany Policie ČR ale žádná taková smluvní dohoda nebyla právně akceptovatelná.

Po vzoru okolních obcí jsme oslovili Obecní policii Koleč a na základě veřejnoprávní smlouvy o zajišťování výkonu úkolů obecní policie a na základě rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje vznikla naše spolupráce. V kompetenci obecní policie je zabezpečování místních záležitostí veřejného pořádku a plnění dalších úkolů podle zákona o obecní policii. Mezi tyto úkoly patří mimo jiné i dohled na dodržování obecně závazných vyhlášek a nařízení, dohled na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích včetně provádění kontrolních měření rychlosti, podílení se na prevenci kriminality nebo dohled nad dodržováním čisto-

ty na veřejných prostranstvích. Na základě iniciativy občanů jsme konzultovali se zástupci obecní policie nejrizikovější úseky překračování povolené rychlosti vozidel. Mezi ty nepochybně patří ulice Tyršova, Ruská, Spojovací a obce Podlužany, Hasina a Viničná Lhota. Určili jsme společně několik stanovišť, ovšem konečné slovo ve stanovení možných měřitelných úseků měl dopravní inspektorát Policie ČR v Nymburce. Ten povolil měření rychlosti ve výše uvedených úsecích s výjimkou Spojovací ulice.

Peněžní prostředky plynoucí z uložených pokut nejsou příjmem naší obce, nýbrž příjmem zřizovatele, tedy obce Koleč. Na základě uzavřené smlouvy hradíme každý měsíc náklady 1 000 Kč a dopravu strážníků.

(red)

Jak dál s odpady

Inadále vás chceme informovat o vývoji odpadového hospodářství v naší obci. Abychom se lépe „sžili“ s novým zákonem o odpadech a lépe porozuměli jeho výkladu, a především abychom určovali povinnosti z něho vyplývající správně, rozhodli jsme se pro zajištění právní pomoci. Vybrali jsme právní subjekt přímo specializovaný právě na nakládání s odpady.

Při letošním vybírání poplatků za svoz komunálního odpadu, kdy platí poplatek každá trvale hlášená osoba v obci anebo majitel nemovitosti v případě rekreačního objektu, jsme zaznamenali zájem občanů o přechod na platbu za popelnici. K tomu se stále více přiklání i zastupitelstvo města, stejně jako i k umístění nádob na tříděný odpad do každé domácnosti. Jediným úskalím je nyní řešení nastavení splatnosti tohoto poplatku. Ministerstvo vnitra stále trvá na tom, že poplatek za rok 2022 bude možné vybírat až v roce 2023, což by pro obec znamenalo roční výpadek příjmů, ministerstvo financí připouští nastavení splatnosti v průběhu roku 2022.

Do obecního systému odpadového hospodářství se zapojilo 40 místních podnikatelů. Převážná část z nich uzavřela smlouvu především na využívání sběrných nádob na tříděný odpad. Podnikatelé a živnostníci, kteří nemají uzavřenou smlouvu

s obcí nebo jinou svozovou firmou, nadále zatěžují odpadové hospodářství v obci vyššími náklady. V tuto chvíli jsme postaveni před nelehký úkol, a proto se spojíme s právní firmou, která nás zastupuje, a pokusíme se situaci urychleně řešit. Nápomocný nám je i odbor životního prostředí MěÚ Nymburk, který nás instruoval, jak ve věci dále postupovat a jak bude probíhat kontrola, při které musí podnikatel předložit evidenci odpadů až za tři roky zpětně.

S předstihem se připravujeme na nové výběrové řízení na svozovou firmu a v součinnosti s právní firmou pracujeme na nové obecně závazné vyhlášce, která bude určovat podmínky v obecním systému odpadového hospodářství.

Pro zajímavost níže uvádíme, jaké množství odpadu bylo v první polovině tohoto roku z obce odvezeno: 251 tun směsného odpadu, 17,5 tun papíru a 21 tun plastu.

(red)

Z činnosti zastupitelstva

ZASTUPITELSTVO SCHVÁLILO:

- změnu č. 1 Územního plánu Rožďalovic – změna nové lokality na výstavbu rodinných domů,
- darovací smlouvu se ZO ČSOP Polabí Poděbrady – Záchraná stanice pro zraněné a handicapované živočichy na Huslíku ve výši 10 000 Kč,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Nadačnímu fondu Jendy Rajmana ve výši 30 000 Kč na provoz Muzea klasického knihařství,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 fotbalovému klubu FC Trnavan ve výši 150 000 Kč na provoz klubu a podporu mládeže,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Tenisové akademii Jana Váni ve výši 5 000 Kč na pořádání akce „Sportovní den mládeže s TAJV“,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Šachovému klubu Rožďalovice ve výši 5 000 Kč na pořádání dětského turnaje,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Českému svazu chovatelů Rožďalovice ve výši 18 000 Kč na pořádání výstavy drobného zvířectva,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Tělocvičné jednotě Sokol Rožďalovice ve výši 130 000 Kč na provozní výdaje,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Odboru přátel SK Slavia Rožďalovice ve výši 220 000 Kč na pořádání akcí pro děti a na financování celostátního setkání odboček,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Mysliveckému spolku Podlu-

žany ve výši 7 000 Kč na krmení a péči o zvěř,

- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Českému rybářskému svazu MO Rožďalovice ve výši 50 000 Kč na nákup rybí osádky,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Alexandru Prokešovi ve výši 10 000 Kč na pořádání festivalu trampských písní Podlužanská kytara,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Jaroslavu Stočkovi ve výši 10 000 Kč na pořádání akce Sraz přátel a rodáků obce Hasina,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Handicap centru Srdce Poděbrady ve výši 15 000 Kč na provozní výdaje,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 Svazu tělesně postižených v ČR MO Křinec ve výši 5 000 Kč na kulturní akce a rehabilitační pobyty,
- poskytnutí dotace z rozpočtu města na rok 2021 společnosti Centrum sociálních a zdravotních služeb Poděbrady, o. p. s., ve výši 235 773 Kč na poskytování sociálních služeb,
- darovací smlouvu s Linkou bezpečí ve výši 7 500 Kč,
- darovací smlouvu s obcí Žitovlice ve výši 84 000 Kč na stavební práce při rekonstrukci fyzikální učebny zdejší ZŠ,
- darovací smlouvu s obcí Košík ve výši 250 000 Kč na rok 2020–2021 na udržovací práce zdejší ZŠ,
- darovací smlouvu s Nemocnicí Nymburk ve výši 50 000 Kč na dýchací přístroj a 100 000 Kč ve formě poukázek zdravotnímu personálu nemocnice,

- účetní závěrku města Rožďalovice včetně výsledku hospodaření za účetní období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020 seštavenou ke dni 31. 12. 2020. Výsledek hospodaření – zisk 11 582 884,97 Kč,
- závěrečný účet města Rožďalovice za rok 2020 a vyjádřilo souhlas s celoročním hospodařením, a to bez výhrad,
- účetní závěrku včetně výsledku hospodaření příspěvkové organizace ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice za účetní období od 1. 1. 2020 do 31. 12. 2020 seštavenou ke dni 31. 12. 2020, výsledek hospodaření – zisk ve výši 350 313,97 Kč byl převeden: 70 000 Kč z provozního rozpočtu do rezervního fondu a 280 313,97 Kč z mimoprovizního rozpočtu do reprodukčního fondu,
- darovací smlouvu s Městskou nemocnicí Městec Králové ve výši 114 000 Kč na videogastroskop a 36 000 Kč ve formě poukázek zdravotnímu personálu nemocnice,
- ceník za svoz odpadů Multicar – odvoz odpadů od občanů za jednorázovou úhradu 300 Kč,
- upravený Provozní řád Spolkového domu v Rožďalovicích,
- odměny pedagogům a pracovníkům ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice formou poukázky ve výši 500 Kč.

ZASTUPITELSTVO VZALO NA VĚDOMÍ:

- Český svaz chovatelů Rožďalovice oznámil zrušení pravidelné výstavy, a nežádá tudíž poskytnutý příspěvek

(red)

CHCETE PRODAT POZEMEK, LOUKU ČI ORNOU PŮDU?
NABÍDNĚTE JE MĚSTU ROŽĎALOVIC

Ve staré škole byla koncem června zahájena instalace části stálé expozice o historii města

Starosta města Petr Kapal předal ve čtvrtek 1. července místopředsedkyni představenstva Nemocnice Městec Králové MUDr. Romaně Švejdomě šek ve výši 150 000 Kč jako poděkování zaměstnancům v době pandemie covid-19 a na nákup přístrojů

COVID-19 NA ÚSTUPU Jaro bylo ve znamení rozvolňování protiepidemických opatření, a to u nás i v celé Evropě. Od pondělí 12. dubna přestal v Česku platit nouzový stav a díky tomu se postupně začaly i v našem městě otevírat obchody a služby. Jejich provozovatelé se ale museli od začátku řídit přísnějšími pravidly. Jak se později ukázalo, většina těchto nařízení ministerstva zdravotnictví byla nezákonná a Nejvyšší správní soud je dodatečně ruší. Základní škola využila zlepšení situace a během dubna si devátáci společně s prvňáky tradičně vysadili své ovocné stromy Na Holi.

K 1. červenci bylo v ČR provedeno 8 milionů očkování, z toho přes 3 miliony lidí dostaly obě dávky. Bohužel, zvyšuje se počet onemocnění (164 případů) a rovněž se zvýšilo reprodukční číslo R na 1,3. Příčinou jsou nové mutace koronaviru – opatrnost je tedy na místě.

Materiální sbírka pro obce postižené ničivým tornádem byla v pondělí 28. června odvezena na jižní Moravu. Všem dárcům děkujeme!

Kolem Sokolského hřiště bylo instalováno nové oplocení a podél podezdívky ve Spojovací ulici byly vysázeny okrasné keře

Na Staré Hasině byl upraven povrch dvou cest

V červnu byla zahájena rekonstrukce křížku v ulici U Fary a křížku v Podolí

V neděli 20. června došlo k přetížení vodovodní sítě na skupinovém vodovodu Nymburk–Chotut a z tohoto důvodu byla přerušena dodávka pitné vody do města a spádových obcí. Zásobování Domova Rožďalovice (zámku a kláštera) zajišťovali místní hasiči a jednotky z Kounic a Kopidlno, hasiči také rozváželi pitnou vodu do spádových obcí. K obnovení dodávky došlo až v pondělí vpoledvečer.

Počátkem května byla dokončena rekonstrukce (zateplení) bytovky v Zahradní ulici

Během června byl upraven parčík u pomníku padlých pod kostelem

V sobotu 12. června jsme přivítali tyto nové občánky: Eliška Kristina Loubková, Ondřej Dont, František Veselý, Teodor Vlček; Tomáš Hološka, Jonáš Sýkora, Karolína Mulačová, Tomáš Ravný; Barbora Severová, Stela Matušicová, Viktorie Zemanová a Lukáš Hojsák

Po celé léto je o víkendech znovu otevřeno infocentrum v Galerii Melantrich

V sobotu 19. června proběhla v Galerii Melantrich vernisáž výstavy fotografií Markéty Navrátilové z cyklistického závodu Tour de France, vernisáže se také zúčastnil sportovní novinář a komentátor Tomáš Jílek

Ve dnech 2. až 4. července se fotbalová příprava FC Trnavan Rožďalovice zúčastnila mezinárodního mládežnického turnaje v polské Wroclawi. Zájezd se mohl uskutečnit i díky finanční podpoře města Rožďalovice a dalším sponzorům

V pátek 28. května proběhlo na zahradě mateřské školy pasování předškoláků. Starosta města Petr Kapal při té příležitosti předal dětem finanční poukázku do cukrárny Epiro. Na konci školního roku obdrželi tuto poukázku také všichni žáci základní školy

STARÁ HASINA OŽILA DĚTSKÝM SMÍCHEM „Udělejme něco pro naše děti.“ – Od nápadu paní Jindry Burianové nebylo daleko k činům. Většina stálých i víkendových obyvatel se pustila do plánování a příprav na historicky první Den dětí na Staré Hasině.

V sobotu 29. května odpoledne se „Na obci“, jak se již mnoho let říká místní návsí, sešlo více než dvacet dětí a téměř padesátka dospělých. Na deseti stanovištích děti plnily úkoly – například jízdu odvahy na traktoru, lovení rybiček, slalom s kolečkem, malování sádrových odlitků, zatloukání hřebíků a mnoho dalších. Po úspěšném absolvování celé trasy se každý dočkal odměny – medaile, pamětního listu, krásného trička, batůžku, drobných hraček a samozřejmě nezbytných sladkostí. Vše bylo doplněno lahůdkami z grilu z místního „McDonaldu“.

Děkujeme sponzorům – městu Rožďalovice, městu Dolní Bousov, Janě Horákové – Květiny Konvalinka, MUDr. Žohovi a řadě dalších. Jen těžko lze vyjmenovat všechny, kteří se na celé akci podíleli. Největší odměnou pro nás byly úsměvy šťastných a spokojených dětí.

A dříve než organizátoři stihli vše uklidit, už měli plné hlavy nápadů na další akce na Staré Hasině.

Ing. Vlasta Tuláčková

Až do 29. srpna mohou zájemci navštívit v Muzeu klasického knihařství výstavu Z domácnosti našich babiček (více informací na rajman.cz)

NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT

17. července	Vaťák – Kabát revival (areál FC Trnavan, 20.30)
18. července	Pouť
24. července	Hudba léčí – Skupina Jepla (sál radnice, 14.00)
29. července	Loučeňské slavnosti (obřadní síň MěÚ, 18.30)
31. července	Otevření výstavy Retrosbírky (Galerie Melantrich, 11.00)
13. až 15. srpna	Potlach (Podlužany, T. O. Samotář)
14. srpna	Hudba léčí – Piňakoláda (sál radnice, 14.00)
20. až 22. srpna	Sraz přátel a rodáků obce Hasina
21. srpna	Den s hasiči (Sokolské hřiště)
28. srpna	Letní kapela (Bučický mlýn, 20.00)
do 29. srpna	Z domácnosti našich babiček (Muzeum klasického knihařství)
18. září	Hudba léčí – Duo Rytmus (sál radnice, 14.00)

Po téměř roční vynucené covidové pauze se v sobotu 12. června uskutečnila v sále radnice oblíbená akce Hudba léčí, na níž vystoupili Václav Žákovec s Annou Volínovou a kapela Black Band. Na hudební odpoledne zavítali lidé až ze Žatce či z Olomouce.

V sobotu 26. června proběhla v areálu FC Trnavan taneční zábava, na které vystoupily kapely Telegraf (na snímku) a Turbo

Pozapomenutý vладыka Jaroslav z Rožďalovic

Jako kronikářka města Trutnova a badatelka zabývající se dějinami tohoto města v lucemburské době pátrám nejčastěji v nejstarších církevních pramenech doby vlády císaře a krále Karla IV. a jeho syna Václava IV. V souvislosti se zmínkami o Trutnovu zde čas od času také objevím drobné, pozoruhodné a ne všeobecně známé zprávy, které by mohly zajímat historiky a badatele z jiných regionů.

Jako příklad mohu uvést město Rožďalovice, jehož dějiny se na sklonku vlády Karla IV. na malý okamžik potkaly s dějinami Trutnova. Stalo se tak díky jednomu ze zdejších pozapomenutých pánů Jaroslavu z Rožďalovic.

Dva dny před svátkem sv. Kateřiny, 23. listopadu roku 1377, začala pražská konzistoř řešit spor dvou plebánů, Odolena ze Semčic a Kolmana ze Zdebuzevsi, od 13. prosince 1362 plebána u kostela v Rovné [kostel sv. Jakuba Většího v lokalitě zaniklé obce Rovná u Stříbrné Skalice], o faru ve Žlunicích. (AJ I (1373–1379), s. 235, 239, 242, 245). K jednání byli povoláni také svědkové. Podle zápisů nalézajících se v uvedeném svazku Soudních akt konzistoře pražské byli mezi Kolmanovými svědky i Jaroš [Jaroslav], rytíř z Rožďalovic, a vладыka Konrád z Rokytníka [Starý Rokytník, místní část Trutnova] (AJ I, s. 242 a 245).

Poprvé jsou připomínáni na začátku prosince roku 1377, podruhé ještě na konci téhož měsíce stejného roku. Spor sice pokračoval i v příštím roce 1378, ale již bez obou zmíněných svědků. Na sklonku roku, 23. prosince 1377 (LC III–IV, s. 83), byl do Žlunic dosazen Odolen. Kolman se sice odvolal, ale spor prohrál. Oba výše uvedené svědky připomíná zápis ještě z konce roku 1377, kdy Kolman, plebán v Rovné, slibuje uložit v kanceláři 40 grošů pro náklady Jaroše, rytíře z Rožďalovic, a Konráda, vладыku z Rokytníka (AJ I, s. 245).

Ze stručných zápisů bohužel nevyplývá, proč Kolman o toto místo tolik usiloval, když byl již od roku 1362 plebámem v Rovné. Jediné vysvětlení, které se nabízí, je, že Kolman, podle Josefa Kurky (Archidia-konáty /Místopis církevní do roku 1421/, Praha 1915, s. 53) pocházející z vладыckého rodu ze Zdebuzevsi na Benešovsku, u nástěnnými malbami krásně vyzdobeného, ale chudého kostela v Rovné, živil.

vět grošů pravidelně odváděného pololetního papežského desátku svědčí o velké chudobě tohoto kostela. Zatímco kostel ve Žlunicích v bydžovském děkanátu hradeckého archidia-konátu, platící 21 grošů, sliboval víc. Roku 1393 totiž Kolman odešel do Čestína, kde činil pololetní papežský desátek za kostel 24 grošů. Proto se dá říci, že 40 grošů, které měl uhradit svým dvěma svědkům, pro něho představovalo velkou sumu. Nicméně ji patrně uhradil.

Stejnou záhadou je, proč v jeho sporu mu svědčili právě tito dva málo známí drobní šlechtici, jejichž životní příběhy a činy zcela nenávratně odnesl čas. Soudní akta konzistoře pražské jsou totiž jediným historickým pramenem, který je připomíná. Nikde jinde jsem o nich již další zmínku nenašla.

Nyní však oba již natrvalo zaujmou místo v historii svých obcí, kam od počátku patří. Vладыka Konrád z Rokytníka obohatí dějiny Starého Rokytníka a Jaroslav z Rožďalovic rozšíří řadu dosud známých jmen pánů z Rožďalovic, kteří používali krásný znak respektující základní pravidla heraldiky. Na modrém

štítu měli zlaté palečné kolo, které tvořilo i klenot znaku.

Stěžejním pramenem k poznání jejich starého rodového znaku a dalších pozapomenutých představitelů tohoto významného panského rodu je pětidílná publikace: August Sedláček, *Atlasy erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty*, Vladimír Růžek (edd.), Praha 2001–2003.

Barevné vyobrazení znaku, které jako obrazový doprovod přikládám, je převzato právě z této uvedené publikace. Patří Bohuši z Rožďalovic, zemřelému patrně v roce 1341 či dříve. (August Sedláček, *Atlasy erbů a pečeti české a moravské středověké šlechty*, Vladimír Růžek (edd.), svazek 2, *Atlas erbů, Čechy* (1. část), Edice, Praha 2001, s. 179). Roku 1341 se totiž připomíná Lukarda [Luitgarda?], vdova po Bohuši z Rožďalovic. (Tamtéž, s. 427).

Fotografie kostela v Rovné, kde působil plebán Kolman, je přidána s laskavým souhlasem jejího autora P. JCLic. PhDr. Mgr. Radima Cigánka, faráře Římskokatolické farnosti Sázava–Černé Budy, kterému tímto velmi děkuji. Poděkování patří také panu Rudolfu Valešovi, s nímž jsem konzultovala některé události lucemburské doby v Rožďalovicích a možnosti publikování svého nepatrného objevu ve zpravodaji Rožďalovicko.

Věřím, že tento nový drobný střípek z nejstarší historie Rožďalovic podnítl další badatele, kteří posunou povědomí o dění v době lucemburských králů v tomto městě zase o kus dál.

Mgr. Alena Křivská

Chladné jaro vystřídaly tropy

Počasí s téměř letními teplotami, které jsme zakusili na přelomu března a dubna, nemělo dlouhého trvání, ochlazení a návrat do zimy přišel v podvečer o Velikonočním pondělí. Noční teploty klesaly až téměř do konce týdne pod nulu, přes den se pohybovaly kolem 5 °C. Sněhové přeháňky nebyly ničím výjimečným a chladný severní vítr snižoval pocitovou teplotu o několik stupňů. Mírné oteplení přišlo v pátek a během víkendu jsme se dočkali i jarních 15 °C. Hned v pondělí 12. dubna se ale znovu citelně ochladilo a teploměr neukázal přes den více než 2 °C, dešťové přeháňky střídaly sněhové, a ani v dalších dnech nepřišla zásadní změna počasí. Teploty zůstávaly i nadále značně podprůměrné a studené severozápadní proudění ovlivňovalo počasí ještě počátkem května. Letošní duben tak byl nejchladnější od roku 1997 a za posledních 50 let se řadí k pěti nejchladnějším, s průměrnou teplotou 6 °C (odchylka od normálu byla skoro 2 °C).

První květnový víkend přinesl vydatné dešťové srážky, v noci na 1. máje spadlo 5 mm, v neděli 2. května pak během noci a dopoledne napršelo 32 mm, do 8. května pak dalších 8 mm. Výrazněji oteplovat se začalo až o druhém květnovém víkendu, kdy teploty vystoupaly již nad 20 °C. Obdobný průběh teplot byl i v květnu 1945, počátek měsíce byl chladný, od 9. května ale již teploty vystoupaly nad 20 °C a na přelomu první a druhé květnové dekády bylo i přes 30 °C. (Tropickou třicítku jsme

V tropických dnech hasiči zalévali stromy v Panské zahradě

letos poprvé naměřili právě 11. května.) Následující ochlazení, propad teplot až o 15 °C, převážně zatažená obloha a déšť pak byly charakteristické pro ráz počasí v dalších dvou týdnech. Příliv chladného oceánského vzduchu tak dal prozatím zapomenout na konec topné sezony. V období od 12. do 17. května napršelo 22 mm srážek. Proměnlivé počasí s občasnými přeháňkami a podprůměrnými teplotami panovalo až do konce května, pocitovou teplotu navíc začasté snižoval i nepříjemný vítr. Nezvykle nízké teploty oproti normálu byly zapříčiněny tzv. tryskovým prouděním (jet stream) ve vyšších vrstvách atmosféry, které zamezilo tomu,

aby se do střední Evropy dostalo teplé jižní proudění. Celkový úhrn srážek za květen dosáhl 92 mm, což je o 20 mm více, než odpovídá dlouhodobému srážkovému průměru za tento měsíc. S přihlédnutím k podprůměrným teplotám v druhé půli května tak letošní jaro patřilo k jedněm z nejchladnějších od roku 1961 a také k jedněm z „nejošklivějších“ za posledních několik desítek let.

Oteplovat se postupně začalo na přelomu května a června, kdy teploty začaly povolna stoupat i k letním 25 °C, o prvním červnovém víkendu dokonce až k tropické třicítce. Nadprůměrné letní teploty a slunečná obloha nás pak provázely de facto

Díky letošní zimě bohaté na srážky se po několika letech zcela vyschlý rybník Pařízek začal znovu plnit vodou (stav k počátku května)

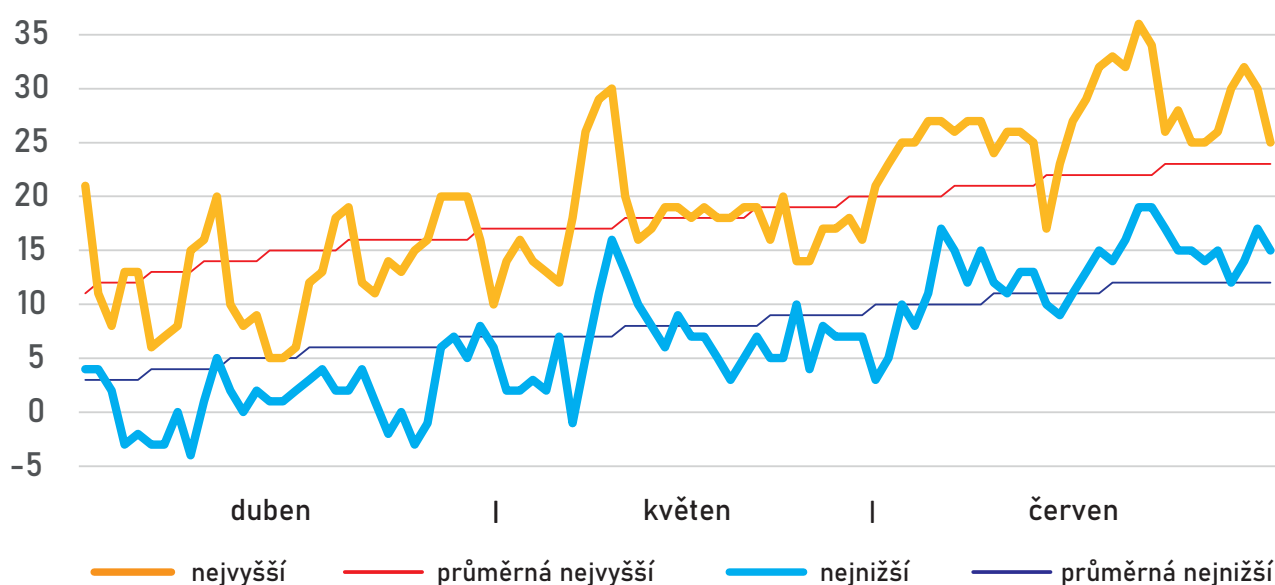
po celý zbytek června. Od poloviny měsíce udeřily tropy a denní teploty překračovaly mnohdy už v dopoledních hodinách 30 °C. Supertropických 36,3 °C jsme naměřili v neděli 20. června, kdy navíc došlo k přetížení vodovodní sítě na skupinovém vodovodu Nymburk–Chotuc, takže v odpoledních hodinách byla přerušena dodáv-

ka pitné vody v celé severní části nymburského okresu. Na náměstí a u zdravotního střediska byly teprve během pondělního dopoledne přistaveny cisterny s pitnou vodou, rožďalovičtí hasiči rozváželi pitnou vodu i do spádových obcí. Dodávku vody se podařilo obnovit až vpoledvečer. Ochlazení a tolik očekávaný déšť přišly

v úterý nad ránem, ale srážkové úhrny byly minimální. Teprve bouřky, které se přes Rožďalovicko přehnaly v noci na čtvrtek, přinesly 17 mm srážek. V závěru měsíce teploty znovu vystoupaly ke 30 °C, v noci na 30. června pak v bouřkách napršelo téměř 22 mm srážek.

Viktor Dobrev

Přehled teplot v období od 1. dubna do 30. června

Zdroj teplot: vlastní měření autora

Vážení čtenáři Rožďalovicka, v tuto chvíli je již rozdané vysvědčení a uzavřené další „covidové“ pololetí, které bylo opět ovlivněno koronavirovou pandemií.

Řeknete si, nic nového, to známe z loňska. Ale testování, to tu ještě nebylo. Protože jsme byli „školou určenou“, ve které probíhal provoz nepřetržitě pro děti a žáky rodičů Integrovaného záchranného systému a jiných vybraných povolání, museli se všechny děti, žáci i zaměstnanci testovat PCR testy.

Od dubna 2021 byla s omezeními povolena výuka ve škole za podmínky antigenního testování dvakrát, později jednou, týdně.

Testování, které do té doby prováděla pouze specializovaná odběrová střediska, musely najednou zvládnout školy samy s minimem prostředků a omezeným počtem volných pedagogických pracovníků.

Žáci (za pomoci pedagogů) testování zvládli, ale jen co si osvojili správný postup, dostala škola jiné antigenní testy. Postupně jsme vystřídal čtyři druhy testů.

V dubnu a v květnu proběhl zápis do mateřské školy a do budoucí první třídy. Již podruhé v novodobé historii školy bez osobní přítomnosti dětí a rodičů. Zájemců o přijetí bylo podobně jako v předchozích letech. Otevíráme jednu první třídu s 25 žáky, třídní učitelkou bude Mgr. Lenka Cerhová. Do mateřské školy nově nastupuje 23 dětí.

V květnu proběhla ve škole online školní inspekce. Dvě paní inspektorky se po dobu tří dnů připojovaly do všech hodin a provedly inspekční šetření u všech pedagogů naší školy. Protože znám poctivou a výbornou práci našich pedagogických pracovníků, byla jsem si jistá, že uspějeme na výbornou. A s radostí musím konstatovat, že závěrečné hodnocení inspektorek bylo vynikající.

Věta „Paní ředitelko, to jsme během své praxe ještě v žádné škole nezažily“, mě trochu znejistila, ale pokračovala: „taková výborná a nadstandardní spolupráce mezi učitelem a asistentem pedagoga, to je nevídané.“ Dále velmi kladně hodnotily („to se vidí jen na málo školách“) vysílání celé školy (včetně mateřské školy) na jednotné platformě Zoom: připojování téměř všech žáků školy, jen minimálně jsou žáci mimo obraz, rodiče žákům dokázali doma vytvořit studijní prostředí, učitel spo-

Naši reprezentanti za sebou nechali fotbalová družstva základních škol z Křince, Dymokur a Libice nad Cidlinou

lupracují s asistenty a automaticky si dělí žáky na skupiny.

Velmi ocenily pravidelné zařazování hodnocení a sebehodnocení, pravidelný rozsah výuky 4–5 hodin denně a v neposlední řadě konstatovaly, že jsme byli jedna z mála škol, na kterou nepřišla na Českou školní inspekci (ČŠI) žádná stížnost a žádný podnět k šetření.

Ráda bych zdůraznila, že toto pozitivní hodnocení ČŠI je velmi dobrou vizitkou pečlivé a nadstandardní práce všech pedagogických pracovníků naší školy. Hodnocení ČŠI si velmi vážíme a je to pro nás nejen ocenění, ale současně i velká výzva a závazek k budoucí práci.

V červnu vedení školy uspořádalo setkání nových prvňáků a jejich rodičů s paní učitelkou a podobně proběhlo setkání rodičů nově přijatých dětí s pedagogy v mateřské škole.

Školní rok jsme zakončili ve jménu řecké kalokagathie (harmonický soulad a vyvážení tělesné i duševní krásy). Náš fotbalový tým přivezl z turnaje základních škol ve Křinci obrovský, zlatý pohár. Hoši, děkujeme!!!

Poděkování za dlouhodobou, a především příkladnou reprezentaci naší školy patří Tereze Hojsákové a Elišce Burdové, které získaly v soutěži Odznak všestrannosti olympijských vítězů diamantové a stříbrné ocenění.

V rámci posílení socializace ve třídě a upevnění kolektivu všichni žáci vyjeli na konci školního roku na exkurze, kte-

ré vhodně doplnily probírané učivo, a také navštívili zajímavá místa místního regionu.

Poslední týden před prázdninami proběhlo na školní zahradě již tradiční rozloučení s deváťáky, na kterém jim pan starosta předal jménem města Rožďalovice malé dárky.

Poslední školní den sice trochu přšelo, ale to nám nezkazilo slavnostní atmosféru. Byli oceněni nejlepší žáci naší školy a pan starosta předal vedení školy poukázky pro všechny zaměstnance školy jako poděkování města Rožďalovice za příkladné pracovní nasazení v době koronaviru.

Velmi milým gestem pana starosty, respektive města Rožďalovice, bylo i rozdání poukázek všem žákům školy, aby si mohli v místní cukrárně udělat „sladkou tečku“ za velmi náročným školním rokem.

I během tohoto školního roku, který byl těžkým obdobím pro všechny zúčastněné, je zřejmé, že naše rožďalovická škola obstála a dokázala si poradit s výzvami, které byly do této doby těžko představitelné.

Přejme si, aby následující školní rok proběhl ve větším klidu a bez letošních turbulencí. Doufáme, že situace bude příznivá a že se se svými žáky budeme nadále potkávat pouze ve třídách, a ne prostřednictvím monitorů.

Přeji Vám vše dobré, hlavně zdraví, ale především klidné, slunné a pohodové léto.

*Mgr. Iveta Klímová
ředitelka školy*

Se základní školou se deváťáci rozloučili exkurzí na Malou Skálu

Ve středu 23. června na školní zahradě proběhlo slavnostní vyřazení žáků 9. třídy. Horní řada zleva: Hedvika Horáková, Kateřina Vašková, Tereza Mikulová, Richard Móre, Šarlota Myšáková, Jakub Čapek, Jaroslav Kulich, Tomáš Mlejnecký, Erik Šetět, Pavel Škoda, Filip Malý, Tomáš Marinák a Jaromír Štafl. Dolní řada zleva: Zuzana Malá, Eliška Burdová, Tereza Hojsáková, Nicol Blažková, Kateřina Provazníková, Denisa Zimová, Natálie Volfová a Anežka Malá.

Senioři v rožďalovickém Domově v době koronavirové

Celá naše společnost prošla v posledním roce těžkou zkouškou. Zvlášť těžké to měli ti nejstarší, senioři, pro které onemocnění mnohdy mělo fatální následky. Zodpovědnost za jejich životy měli v první řadě zdravotníci a pečovatelé. Dělo se tak nejen v rodinách, ale také v zařízeních k tomu určených. V našem městě máme domov důchodců a o tom, jak tam žili v době protipandemických opatření nám napsala jedna ze zaměstnankyň, paní Jaroslava Krausová.

Nejdříve pár vět o ní. Pochází z Prodašic, malé vesničky nedaleko Dětenic, ve kterých strávila krásné dětství a dospívání. Ráda a velmi často se tam vrací. Jsou pro ni místem klidu, ať už je to v domě maminky, anebo v nedalekých lesích, kam po celý rok chodí na procházky. Lidé si tam vždy navzájem pomáhali a pomáhají si i v dnešní době. Je to tam taková „vzácná samozřejmost“, ve které vyrostla, a to zřejmě, když se k tomu přidá ještě výchova rodičů, prarodičů a také učitelů, kteří ji učili především na základní škole, ovlivnilo její současný život. Vystudovala Gymnázium Dr. Josefa Pekaře v Mladé Boleslavi a před devíti lety dokončila dálkové bakalářské studium andragogiky. Nyní bydlí se svou rodinou v Kopidlně.

V Domově pro seniory v Rožďalovicích působí již 17 let. Posledních osm let pra-

Cvičení paměti

cuje jako vedoucí aktivizačního oddělení, které má na starosti především volný čas seniorů. Spolu se svým týmem nabízí seniorům mnoho individuálních i společných aktivit, např. bazální stimulaci, nácvik chůze, trénink paměti, cvičení jemné motoriky, výtvarné dílny, procházky, výle-

ty, společenské a kulturní akce, univerzitu volného času, předčítání knih, canisterapii, bohoslužby, společenské hry, vzpomínání a spoustu dalších. Všechny aktivity jsou dobrovolné a každý si může vybrat tu svou, která mu vyhovuje, nebo při které se cítí dobře.

„Pálení“ čarodějnic se letos uskutečnilo bez společného posezení

Pěstování žampionů

Příprava na velikonoční výstavu

Procházky venku jsou velmi oblíbené

Kdo rád vařil, má možnost i v Domově Rožďalovice

Senioři se mohou nadále věnovat svým koníčkům

Oslava narozenin

V covidové době se toho v Domově hodně změnilo. Od jara 2020 byly společné aktivity omezeny maximálně na osm lidí. Byly zrušeny veškeré kulturní akce, bohoslužby, výstavy atd. Zpívání a cvičení bylo také zrušeno, z důvodu nošení roušek. Roušky byly a nadále jsou pro zaměstnance každodenní překážkou v komunikaci se seniory. Obzvlášť když většina seniorů špatně slyší a oni musí mluvit velmi hlasitě. Situace se trochu zlepšila přes prázdniny, kdy se mimo jiné mohlo uskutečnit alespoň opékání špekáčků. Senioři si při této příležitosti mohli zazpívat s živou hudbou.

Na konci roku 2020 se covidu bohužel neubránili ani v rožďalovickém Domově. Veškeré aktivity byly zrušeny, všichni zaměstnanci Domova nastoupili do přímé péče. Bylo to náročné období jak pro zaměstnance, tak i pro seniory, které trvalo až do konce ledna. Velkou ranou pro seniory byl zákaz návštěv příbuzných. V posledním období mohou již seniory příbuzní navštěvovat, ale musí mít negativní test a délka návštěv je omezena jen na půl hodiny. Tato mimořádná doba přinesla ale i něco pozitivního. Především pomoc a podporu od lidí z okolí. A nejen z okolí, ale dá se říci, že i z celé naší republiky.

Co je konkrétní náplní práce Jaroslavy Krausové? Běžné denní aktivity, které plánuje spolu se svým týmem šesti aktivizačních pracovníků. Každý z nich má přidělené jedno oddělení. Cení si jejich kreativní práce, nápadů, a hlavně empatického přístupu k seniorům, což je neocenitelnou výhodou. Dobře znají potřeby seniorů a na základě toho plánují jednotlivé aktivity, především ty individuální. Kulturní a společenské akce má na starosti Jarka osobně, za podpory vedení Domova. Ale také za účasti seniorů, které oslovuje dotazníkem s nabídkou kulturních vystoupení. Mohou sami hlasovat a vybírat si ty, kterých by se rádi zúčastnili.

Jarka také fotografuje společenské a kulturní akce v Domově. Denní aktivity fotí většinou jednotliví aktivizační pracovníci. Stará se o facebookové stránky Domova, které mají vysokou návštěvnost. Slouží nejen k předávání informací a prezentaci Domova, ale také ke komunikaci s rodinami seniorů, dárce, dalšími osobami a organizacemi, které s nimi spolupracují. Kromě fotografií jsou zveřejňovány i vzkazy,

Posílání vzkazů rodinám

které jsou určeny rodinám a naopak. Díky facebookovým stránkám získávají mnoho darů pro Domov a také za ně mohou touto cestou poděkovat. Funguje to úžasně, a to hlavně díky skvělým lidem, kteří práci Domova podporují a chtějí pomáhat.

Smyslem práce aktivizačního oddělení v Domově je především spokojenost a smysluplné využití volného času seniorů. Jednou ze zpětných vazeb, kterou pracovníkům Domova senioři dávají, je velký zájem o nabízené aktivity. Nelze obecně vyjádřit, co aktivity seniorům přináší, protože je to velmi individuální. Pro někoho je to společné setkávání, možnost věnovat se nadále svým koníčkům, mít možnost popovídat si o svých radostech, ale i bolestech, mít přehled o tom, co se děje ve světě, mít někoho nablízku, kdo jej drží za ruku a sedí u jeho lůžka. Tohle vše a možná ještě více lze vyčíst i z fotografií seniorů z jejich Domova.

V současné době navštěvuje individuálně seniory pan farář Hrabánek. Na

konci měsíce dubna byly povoleny čarodějnice, ovšem také bez společného posezení. Jinak platí stále stejná opatření. Každým dnem čekají na rozvolnění. Útěchou v těchto dnech je hezké počasí a díky němu mohou senioři trávit čas konečně venku na čerstvém vzduchu a pozorovat, jak se vše začíná jarně zelenat a kvést.

Jarka závěrem píše: „Když vidíte, že vaše práce dělá někomu radost, že se na vás senioři těší, je to ten největší dar, chcete-li přínos, který můžete od nich dostat. Tohle vše by ale nefungovalo bez našich kolegů, nejen v přímé péči, ale i všech dalších zaměstnanců Domova, kterým touto cestou děkujeme za skvělou spolupráci. Také děkujeme všem, kteří Domov jakkoli podporují. Jsme moc vděční a vážíme si toho, co pro nás udělali a stále dělají.“

Je to krásné vyznání člověka, který všestranně pomáhá v době covidové.

Společně s Jaroslavou Krausovou zaznamenal Oldřich Suchoradský

Rok 1921

Již třetím rokem se mladá republika pomalu zotavovala z válečných útrap a začínala se pozvolna vracet k normálnímu životu. Válečné trauma však zcela proměnilo hodnotovou orientaci nemalé části společnosti, zejména pokud jde o vztah ke katolické církvi.

Ta se zmítala v hluboké krizi, která v roce 1920 vyústila ve vznik zcela nové církve – Církve československé. Jednou z příčin této krize byla i skutečnost, že představitelé římskokatolické církve až do posledních dnů války stáli bezvýhradně po boku vládnoucí habsburské dynastie. K odchodu z církve přiměl mnohé také prožitek válečných hrůz, které si vyžádaly miliony zbytečně promarněných lidských životů, a nebyvalý pokles životní úrovně téměř všech společenských vrstev, hraničící mnohdy až s úplným zbídačením.

Jak vysvítá ze zápisů zdejších kronikářů Františka Havlíka a Josefa Havelky, protikatolické nálady zavládly i v Rožďalovicích. Podle údajů ze sčítání lidu se sice může zdát, že jejich dosah zde nebyl nikterak zásadní (více než tisícovka obyvatel se stále hlásila k římskokatolickému vyznání, zatímco k nové církvi přešly zhruba tři stovky věřících), je však třeba mít na paměti, že již před 1. světovou válkou se nemalé procento obyvatel hlásilo k římskokatolickému vyznání ryze

z pragmatických důvodů: zejména kvůli udržení společenského postavení, aniž by se jakoli účastnili církevního života (tzv. matrikový katolicismus).

SČÍTÁNÍ LIDU

Od 16. do 24. února provedeno bylo v Rožďalovicích sčítání lidu. Sčítacími komisáři byli odborní učitelé Václav Petrtyl a František Šalda.

Plocha obce měřila 820 ha. Napočteno bylo 299 domů, 411 bytových stran, 1507 obyvatelů, z nich 702 muži a 805 žen. Národnosti české 1497, německé 1 a cizozemců 9 osob.

Vyznání bylo římskokatolického 1094, evangelického 36, československého 307, izraelského 16, bez vyznání 51 osob. Různého vyznání 3 osoby.

Před sčítáním lidu byla zde od nepřátel katolíků velká agitace pro vystupování z církve římskokatolické. Byly zřízeny kanceláře pro vystupování z církve římskokatolické u obchodníka Josefa Kumstýře v nynější ulici Tyršově čp. 190, v prodejně tabáku Františka Kadlece na náměstí čp. 91 a u nájemce hotelu Radnice Aloise Ložka. Nad jejich obchodem byla zavěšena tabulka s nápisem: Kancelář pro vystupování z církve římskokatolické. Vyvěšeny byly

různé plakáty zesměšňující katolickou církev a její kněze. V noci byly rozhazovány po městě, házeny do dvorků domů a zastrkovány do dveří obyvatel letáky vyzývající občany k vystupování z církve římskokatolické.

Na těchto letácích byly podepsány: Československá strana socialistická, Tělocvičná jednota Sokol, Československá sociálně demokratická levice, Československá národní demokracie a sdružení legionářů.

PROTIKATOLICKÝ TÁBOR LIDU

Dne 26. května byl konán u lípy svobody před dívčí obecnou školou protikatolický tábor lidu. Tábor ten byl však Okresním úřadem v Jičíně zakázán. Vzdor zákazu tomu a zakročení zesíleného četnictva byl tábor konán a na něm bylo proti církvi katolické a jejím kněžím ostře útočeno.

ZAVEDENÍ CELODENNÍHO ČASU DO 24 HODIN

Dnem 1. červencem bylo v Československé republice na drahách, poštách a úřadech zavedeno počítání celodenního času od 1 do 24 hodin.

TÁBOR KATOLICKÉHO LIDU

Dne 17. července pořádala strana lidová v Panské zahradě v lípách tábor katolické-

Panská zahrada koncem dvacátých let 20. století

Husova třída na kolorované pohlednici z roku 1921 (archiv Nadačního fondu Jendy Rajmana)

ho lidu. Od dívčí školy vyšel průvod s hudbou na uvedené místo. Sotva začal mluvit první řečník P. Bohumil Stašek, profesor z Prahy, způsobili přítomní příslušníci Církve československé a bezvěrci lomozný křik, chtěli řečníka z tribuny strhnouti, pročež přítomný komisař Okresního úřadu v Jičíně tábor rozpustil. Katolíci nato uspořádali důvěrnou schůzi na děkanství.

PARCELACE KOSTELNÍCH POZEMKŮ

Na základě zákona ze dne 27. května č. 318/1919 Sb. a nařízení vlády Republiky československé ze dne 17. července č. 399/1919 Sb., o zajištění půdy drobným pachtýřům, provedena byla parcelace kostelních a děkanských pozemků v Rožďalovicích dvaceti dlouholetým nájemcům.

Rozparcelováno bylo celkem 15 ha 4 arů 86 m² kostelních a 1 ha 8 arů 33 m² děkanských pozemků. Parcelací tou ochuzen byl zdejší chrám Páně o třetinu příjmů na své udržování a opravu.

ÚMRTÍ MĚŠTANA ANTONÍNA VÍZKA

Dne 21. srpna 1921 zemřel zdejší měšťan a bývalý starosta města Antonín Vízek ve

věku 82 roků a byl 23. srpna pohřben za velké účasti občanstva. Zesnulý byl velmi činný v různých spolcích, kde zastával místo předsednické. Byl výborným zpěvákem tenoristou, velmi rád zpíval v kostele na kůru a při všech příležitostných slavnostech.

ZÁJEZD PANA PREZIDENTA MASARYKA DO JIČÍNA

Dne 22. října 1921 vykonal pan prezident republiky Tomáš G. Masaryk v průvodu ministra věcí zahraničních Dr. Edvarda Beneše a ministra národní obrany Udržala automobilem po státní silnici přes Sobotku návštěvu města Jičína a vrátil se touže cestou zpět do Prahy. Jelikož pan prezident zdejším krajem neprojížděl, zúčastnila se značná část zdejšího občanstva přivítání v Jičíně.

ČÁSTEČNÁ MOBILIZACE ARMÁDY

V důsledku návratu bývalého císaře rakouského Karla I. do Maďarska a tím vzniklých událostí a vojenských zápletek byla v Československé republice dne 25. října 1921 vyhlášena částečná mobilizace vojska. Všichni povolání vojínů až na malé procento v pořádku narukovali.

Vpád maďarské armády na Slovensko byl naším vojskem odražen, načež bylo učiněno příměří a již 8. listopadu 1921 byla panem prezidentem naší republiky nařízena postupná demobilizace.

POČASÍ

Zima byla mírná. V měsíci listopadu 1920 sice mrzlo, ale pak již ani ledu a sněhu téměř nebylo. Měsíc červen 1921 měl teplotu pod normál. Noci byly zde chladné až 1 °C. Na Šumavě, v Krkonoších a ve Vysočině českomoravské padal i sníh a teplota klesla pod 0 °C.

Od roku 1841 nepozorováno prý tak nízké teploty v měsíci červnu. Úroda obilí byla však hojná. Po chladnech měsíce června následovaly parné dny měsíce července, srpna i září. Po celou tu dobu v krajině zdejší nepršelo.

Též měsíc říjen byl suchým, teplým. Ježto prodej obilí byl uvolněn, stoupla jeho cena po žních 1921 na 400 K za 1 q, a to u pšenice. Brambory prodávaly se 1 kg po 1,60 K. Tím stoupla opět mzda a zvýšila se drahota všech životních potřeb.

Připravil
Viktor Dobrev

Hasinská čtyřriadvacítka

Místní organizace Českého rybářského svazu Rožďalovice pořádala ve dnech 19. a 20. června osmý ročník rybářských závodů pod názvem „Hasinská čtyřriadvacítka“.

Letošní ročník této soutěže byl obohacen o věcný a finanční příspěvek od města Rožďalovice.

Celkem 68 dospělých rybářů a devět dětí se zúčastnilo dvacet čtyři hodin dlouhého lovu ryb na rybnících Babínek a Hasinská nádrž. Zatímco loňskou soutěž provázelo deštivé počasí, letos pro změnu panovaly tropy. Pořadatelé rozdělili soutěž do pěti kategorií.

1. Nejdelší rybu ulovil Ivo Frait – jesetera o délce 103 cm.

2. Celkový úlovek ryb větších než 20 cm:

1. Michal Hazdra ulovil 3 432 cm ryb,
2. Milan Hron ulovil 2 571 cm ryb,
3. Radek Stránský ulovil 2 504 cm ryb.

3. Soutěž o putovní pohár města Rožďalovice (s finanční odměnou 3 000 Kč, 2 000 Kč a 1 000 Kč) v celkovém úlovku ryb větších než 55 cm:

1. Michal Vít ulovil 463 cm ryb,
2. Jindřich Kulich ulovil 443 cm ryb,
3. Daniel Vycpálek ulovil 384 cm ryb.

Putovní pohár a odměnu předal vítězům starosta města Petr Kapal.

4. Soutěž v počtu ulovených karasů stříbrných:

1. Milan Hron ulovil 82 kusů,
2. Radek Stránský ulovil 60 kusů,
3. Milan Brož ulovil 39 kusů.

5. Soutěž dětí do 15 let:

1. Petr Hošek ml. ulovil 1 277 cm ryb,
2. Šárka Marková ulovila 1 048 cm ryb,
3. Matěj Konečný ulovil 713 cm ryb.

Rybářská organizace touto cestou děkuje za podporu ze strany města Rožďalovice a všem, kteří se organizačně podíleli na průběhu závodů.

Jan Nožička
jednatel MO ČRS Rožďalovice

Putovní pohár města Rožďalovice získal Michal Vít

Ivo Frait ulovil nejdelší rybu – jesetera o délce 103 cm

Vítězem soutěže dětí do 15 let se stal Petr Hošek ml.

Léta 1965–1966

ROK 1965

Výroční členská schůze rybářské organizace Rožďalovice v neděli 14. března 1965 zvolila nový výbor na další období. Dosaďovací jednatel Miroslav Thám odstoupil ze své funkce a na jeho místo je zvolen učitel zdejší základní školy Josef Voseček.

Dále jsou zvoleni: předseda František Kořínek (Rožďalovice), místopředseda Josef Kurka (Křinec), účetní Jiří Severa (Rožďalovice), hospodář Zdeněk Nechánský (Rožďalovice), zástupce hospodáře Josef Novák (Křinec), členové výboru: Josef Severa (Rožďalovice), Vlastimil Kurka (Křinec), Jiří Drbohlav (Rožďalovice), Vojtěch Španihel (Libáň), Vladimír Pšenička (Libáň), František Křivánek (Libáň), Jaroslav Lachman (Kopidlno), Miroslav Michálek (Kopidlno), Karel Janoušek (Dymokury), Rudolf Horáček (Dymokury), Jaroslav Felkl (Sobotka) a revizoři Jiljí Pek (Křinec), Bohumil Zanger (Rožďalovice), Jan Matějů (Zábrdovice).

V roce 1965 si členskou známku (à 40 Kčs) zaplatilo 115 rybářů. Povolenu v ceně 20 Kčs si koupilo 114 členů. Dětem po zaplacení 10 Kčs za rybářský lístek bylo v tomto roce vydáno 30 žákovských povolenek zdarma. Na revír je vysazeno 2400 kusů kapra, 620 kusů lína, 200 kusů štiky Š-1. Naši rybářské organizaci bylo dodáno 10 000 kusů úhořího monté.

Z celkového množství vysazených kaprů se jich 800 kusů o váze 1150 kg vysadilo do nádrže v Zelené Lhotě a dále zde bylo vysazeno 2000 kusů ročka pstruha duhového.

Jednatel rybářské organizace Josef Voseček na jarním výlovu U sádek (Komory) v roce 1966

Výborová schůze dne 23. dubna rozhodla: Zahájení na Záměstáku v sobotu 1. května od 13 do 20 hod. Dále pak každou středu a sobotu od 13 do 20 hod. a každou neděli a svátek od 5 do 20 hod. Rybolov s jedním prutem o jednom návazci, výše úlovku za den – 1 kapr nebo 1 štika a 2 líni.

Výborová schůze dne 14. června rozhodla: Zahájení rybolovu na nádrži v Zelené Lhotě v neděli 1. srpna 1965. Chytat se může ve středu, v sobotu a v neděli dle rybářského řádu. Úlovek za den: 2 kusy kapra a 3 kusy lína. Nesmí se chytat na žízalu a rybičku. V tomto roce je hájen vysazený pstruh duhový.

Ústřední i krajský výbor rybářského svazu doporučují rozvíjet práci s mládeží a zakládat rybářské kroužky mládeže.

Ve dnech 23. až 26. srpna 1965 se zúčastnil jednatel Josef Voseček školení vedoucích kroužků ve Vodňanech.

V roce 1965 ulovili rybáři na revíru Mrlina 2 dohromady 2393 kusů ryb o celkové váze 1672 kg, z toho:

843 kusů kapra o váze 1215 kg,
941 kusů lína o váze 197 kg,
203 kusů okouna o váze 40 kg,
123 kusů úhoře o váze 110 kg.

Dle ročního výkazu účetního Jiřího Severy se při výlovehch rožďalovických rybníků prodalo obyvatelům Rožďalovic 535 kg kapra, 1 kg za 8 Kčs.

Při cukrovarnické kampani se poprvé bez problémů využívá k akumulaci řízkových vod Třeboňský rybník. Jeho kapacita však nestačí a část odpadní vody z rožďalovického cukrovaru odtéká do Mrliny. Z dochovaných písemných dokumentů lze vyčíst, že objem Třeboňského rybníka byl 36 860 m³ vody, zatímco cukrovar za kampan spotřeboval celkem 59 000 m³ vody.

ROK 1966

Řízení rybářských organizací ve Středocheském kraji převzal Krajský výbor Praha. V sobotu 15. ledna se zúčastnili jednatel Josef Voseček a účetní Jiří Severa likvidační schůze oblastního výboru Československého rybářského svazu v Kolíně. Pod tento oblastní výbor patřila rybářská organizace Rožďalovice od svého založení v roce 1946.

Výroční členská schůze se konala dne 27. února a ve svém usnesení schválila zří-

Výlov Komory 4. dubna 1965

dit na ZŠ v Rožďalovicích rybářský kroužek. V prvním roce měl kroužek 16 dětí, vedoucím se stal jednatel Josef Voseček.

V roce 1966 bylo vydáno 131 kusů povolenek dospělých a 44 kusů zákovských. Na revír je vysazeno 1640 kusů kapra, 290 kusů lína, 920 kusů štiky Š-1.

Chov ryb se hospodáři Zdeňku Nechánskému daří a rožďalovické rybníky vstupují do povědomí okolních rybářských organizací. V průběhu roku přichází mnoho objednávek a žádostí o prodej plůdku i nástrady jak kapra, tak lína. V rybářské kronice jsou uloženy objednávky s razítky a podpisy tehdejších funkcionářů rybářských organizací Nymburk, Poděbrady, Lysá nad Labem, Libice nad Cidlinou, Benátky nad Jizerou, Čelákovice, Bělá pod Bezdězem, Český Brod, Obříství u Mělníka, Žiželice či Žehuň.

V jarních měsících roku 1966 projevil zájem o kapří nástradu z Rožďalovic Ústřední sekretariát Československého rybářského svazu Praha.

Chov ryb Zdeňka Nechánského tak vstupuje do povědomí v rámci celého Středoevropského kraje.

Výborová schůze 1. dubna rozhodla: Zahájení na Záměstáku v neděli 1. května od 13 hod. Chytat se může ve středu, v sobotu, v neděli a o svátcích na dva pruty dle rybářského řádu. Tímto je zrušeno omezení z roku 1965.

Při jednání rybářských hospodářů na Okresním národním výboru v Jičíně

Předseda rybářů František Kořínek a člen výboru Jiří Drbohlav na snímku z roku 1966

v únoru tohoto roku bylo zjištěno, že jičínská organizace obhospodařuje nádrž v obci Labouň, která však patří do povodí Mrblina 2. Žádosti rožďalovických rybářů bylo vyhověno a jičínská organizace předala ještě v tomto roce nádrž v Labouni do našeho rybářského revíru.

V roce 1966 ulovili rybáři na revíru 3802 kusů ryb o celkové váze 3202 kg, z toho:

1545 kusů kapra o váze 2365 kg,

1364 kusů lína o váze 421 kg,

239 kusů okouna o váze 77 kg,

127 kusů úhoře o váze 96 kg,

101 kusů pstruha duhového o váze 33 kg.

Rybolov na nádrži Zelenecská Lhota začíná přinášet problémy mezi rybáři z Libáně a rybáři z Rožďalovic. Při hledání informací

do rybářské kroniky se podařilo získat několik zápisů ze schůzí místní skupiny rybářů v Libáni. Dne 10. května je na této schůzi zaznamenáno:

„Přísežná stráž na přehradě Zelenecská Lhota musí častěji kontrolovat i přátele z Rožďalovic. Nelze trpět šlapání v pšenici, jakož i zcižování dřeva na oheň. Uloveného třetího kapra nesmí rybář darovat kamarádovi, který kapra ještě nemá. Ve vezírku mohou být jen dva kapři.“

V tomto období začaly vznikat problémy mezi rybáři z Rožďalovic a Libáně, které v příštích letech přinesly mnoho starostí.

Jan Nožička

VZPOMÍNKA

Odešel Stanislav Veselý

V pátek 16. dubna 2021 zemřel ve věku 70 let Stanislav Veselý z Rožďalovic, bývalý rybářský hospodář.

Členem rybářské organizace se stal v roce 1981. V průběhu osmdesátých let využíval svazové povolenky a často jezdil rybařit na přehradu Rozkoš u Náchoda. V únoru 1995 je zvolen členem výboru a zastává funkci zástupce hospodáře. V březnu 1996 převzal funkci rybářského hospodáře. Následujících 14 let se staral o rožďalovické rybníky. Svou prací při chovu ryb přispěl v letech 1999–2010 k uskutečnění největší investice v historii rožďalovických rybářů: koupi rybníka v Doubravanech a rybníka Hasinská nádrž a také realizaci stavby rybníka Babínek za pomoci dotačního titulu od SFŽP ČR. V roce 2010 předal funkci hospodáře svému nástupci a v roce 2014 ukončil činnost ve výboru rybářské organizace. V posledních letech užíval zaslouženého důchodu a aktivně se věnoval rybařině. Při vzpomínání na uplynulé roky rád říkával: „Můžeme být spokojeni s tím, co tady po nás zůstane.“ Rybáři za vše děkují.

Jan Nožička

Krkavec velký

Jeho velikost budí respekt stejně jako jeho mohutný zobák. Je celý „ponuře“ černý s kovově lesklým peřím. Má drsný hlas, který zní dosti zlověstně. Je záhadný a velmi chytrý. Vyhledával mršiny a popraviště. S těmito atributy se z něj v průběhu staletí stal jasný kandidát na mystického ptáka.

Krkavec patří spolu s orlem, labutí, kohoutem, slavíkem a holubicí mezi ptáky, kteří nejčastěji vystupují v mýtech, pověstech a pohádkách nejrůznějších kultur z celého světa, a často býval spojován se smrtí nebo čarodějnictvím.

S lidskou kulturou je krkavec propojen velmi intenzivně odnepaměti, ať už u přírodních národů, nebo starověkých kultur. Představoval jak pozitivní, tak negativní roli. U Germánů byli dva krkavci Hugin a Munin průvodci boha Odina, jemuž hlásili, co se děje ve světě lidí Midgardu. Pro Kelty byl ptákem zásvětí, ale bývá spojován i s božským hrdinou Lughem. Naopak Jakuti ho spojovali s demony války, pro sibiřské národy Čukče, Korjaky a Itelmeny byl krkavec nenapravitelným, zlomyslným šibalem, šprýmařem, ale zároveň i stvořitelem světa a kulturním hrdinou. Stejně tak i pro Inuity a severoamerické Indiány od Aljašky po Nové Mexiko. Ve starověkém Řecku byl spojován se zlověstnou podobou boha Apollóna, který svými šípy usmrcuje zlé lidi a sesílá mor. Izraelité jej pokládali za nečistého, přesto ve známé starozákonní legendě krkavci nakrmili proroka Eliáša umírajícího hladem na poušti. Číňané jej spojovali se Sluncem a krkavec byl erbovním zvířetem čínské dynastie Čou. Ještě ve středověku a raném novověku byl krkavec v evropské kultuře spojován se smrtí, zločinem, temnými silami a magií. Krkavci se často zdržovali na bojištích a popravištích, kde požírali nepohřbené mrtvolky. To se odráží i v pohádkách, kde krkavec vystupuje jako zlověstný pták, průvodce čarodějnic a čarodějů, kteří se v něj dokonce mohou proměnit. Nelichotivě o krkavci hovoří i některá přísloví, jako „krkavčí matka“ nebo „krkavci se slétají na mršinu“. Krkavec velký (*Corvus corax*) je největším zástupcem rodu krkavcovitých. Dorůstá velikosti 54 až 70 centimetrů a hmotnosti 0,7 až 2 kilogramy. Jeho křídla jsou dlouhá a na konci široká, prstovitě zakončená

jako u některých dravců. V rozpětí křídel dosahuje kolem 1,15 až 1,5 metru, což odpovídá velikosti káně lesní. V letu ho lze poznat podle typického klínovitého ocasu. Je známý svou opatrností a nedůvěřivostí a vysokou inteligencí. Výzkumy posledních let prokázaly, že dokáže „počítat“ i používat nástroje. Je podstatně „chytřejší“ než papoušci.

Území ptačí oblasti Rožďalovické rybníky poskytuje krkavci ideální podmínky ke hnízdění. Rozsáhlé lesní porosty jsou jeho dokonalým útočištěm. Na hnízdiště se vrací ze svých zimních potulek velmi brzy, již koncem února, kdy začíná se stavbou nového, či opravou starého hnízda, které si staví na vysokých stromech. Pokud si ale může vybrat, vždy preferuje umístění hnízda na skalních stanovištích. Své hnízdo používá opakovaně, takže za několik let může být nápadné svými rozměry. Snůška obnáší 5 až 6 modrozelených, černohnědých, šedohnědých a šedě skvrnitých vajec, která zahřívá pouze samice. Doba sezení je 20 až 21 dní, o mláďata se starají oba rodiče. Krkavec není co do potravy nijak vybíravý, dovede se do značné míry přizpůsobit nabídce okolního prostředí. Jako všežravec se živí lovem drobných obratlovců,

především hlodavců a ptáků, ale i zajičů a bažantů k neveliké radosti hajných. Nepohrdne ani ptačími vajíčky, různými semeny a především mršinami, často ho lze zastihnout i na skládkách odpadků.

Ve středověku byl na území Čech a Moravy hojně hnízdícím ptákem. Kvůli pronásledování člověkem a postupujícím zemědělským a průmyslovým změnám v krajině se stavy krkavců významně snižovaly, až z našeho území na dlouho vymizel. Teprve v roce 1968 po mnoha desetiletích znovu vyhnízdil jeden pár v hukvaldské oboře v okénku zříceniny hradu a další pár pravděpodobně v Jeseňkách. Od té doby se postupně šířil v pohraničních horách, odtud pak během devadesátých let nejprve do skalních oblastí a poté po území celého státu.

Všechny výše uvedené, v očích lidí často „neblahé“ krkavčí vlastnosti jen dokumentují inteligenci krkavců, přizpůsobivost podmínkám a vysoce vyvinutý komunikační a sociální instinkt. Pro svoji všestrannost a univerzálnost si krkavec velký zcela jistě zaslouží náš obdiv a úctu a samozřejmě i ochranu.

Vladimír Šoltys

Čolek není ještěrka

Na první pohled tak sice vypadá, ale oba živočichové spolu mají společné jen protáhlé tělo zakončené ocasem a čtyři krátké končetiny, ale to je tak všechno. Vlastně ještě jedna věc je pro ně, a to bohužel, charakteristická – patří mezi ohrožené živočichy. Z naší přírody ubývají vhodné lokality a klesají i jejich počty v populacích.

Jinak ještěrky patří samozřejmě mezi plazy, zatímco čolci spolu s mloky jsou obojživelníci. Stejně jako příbuzné žáby tedy na jaře vyhledávají vodní plochy k rozmnožování. Dávají přednost menším rybníčkům nebo tůňám, ale stačí jim třeba i větší kaluže nebo odvodňovací příkopy. Samičky všech našich druhů kladou oplozená vajíčka na vodní rostliny. Zhruba za čtrnáct dní se vylíhnou malé larvy, které mají keříčkovité žábry, jimiž dýchají. Žábry se postupem času ztrácejí a mladí čolci začínají dýchat, podobně jako ostatní dospělci, plíci. Na souši pak dávají přednost vlhčím místům pod kameny nebo kmeny, aktivní jsou v noci nebo za deště, kdy se vydávají za potravou. Tou jsou různí bezobratlí živočichové, např. drobný hmyz, slimáci apod. Zimu tráví ve vhodných úkrytech ve stavu hibernace, aby se na jaře vydali ke „svým“ tůňkám. Samečkové jsou sice menší, ale v tuto dobu barevnější, a navíc s nápadným hřebenem přes celý hřbet až ke konci ocasu. Ve vodě, kde jejich barvy zejména vynikají (viz foto nahoře), se začínou předvádět

před samičkami a výsledkem jsou oplozená vajíčka kladená na vodní rostliny...

V České republice se vyskytuje celkem sedm druhů čolků, z nichž ale čtyři (č. hranatý, karpatský, dunajský a dravý) mají jen velmi malé lokality a jsou zařazeni do kategorie kriticky ohrožených druhů. Zbývající tři druhy jsou častější a vzácně se s nimi můžeme setkat i na Rožďalovicích a v jeho okolí. S čolkem obecným např. u Třeboňského rybníka, o zajímavém výskytu čolka velkého přímo v Rožďalovicích jsem nedávno psal v našem zpravodaji (Rožďalovicko 2/2014) a čolka horského (*Ichthyosaura alpestris*) mi letos nahlásil Luboš Janeček. Nalezl ho v areálu lesního závodu Mcely (čtverec síťového mapování živočichů č. 5656) a já jsem si ho mohl po letech opět vyfotografovat.

K tomuto druhu mám zvláštní vztah, poprvé jsem jej objevil v kaluži u rybní-

ka Zadník (čtverec 5756) právě ve Mcelích již na konci 80. let minulého století. Tehdy tento nález vzbudil poměrně velký zájem, protože se předpokládalo, že čolek horský, věrný svému jménu, obývá především vyšší nadmořské výšky a tady byl nalezen ve výšce pouhých 225 m n. m. Několik let jsme pak objížděli vhodné okolní lokality a našli tento druh i nedaleko Loučeně, nebo pod Ostrou hůrkou severozápadně od Tuchomi. Ukázalo se totiž, že pro jeho výskyt jsou důležitější rozsáhlé lesní porosty než nadmořská výška.

Informaci o letošním nálezu jsem předal Vítovi Zavadilovi, jednomu z autorů loni vydaného *Atlasu rozšíření obojživelníků České republiky*. Mimochodem, pečlivě zpracovaný *Atlas* všem milovníkům přírody doporučuji. I s tím, že v něm nový nález chybí...

Jiří Rejsek

Na naučné stezce

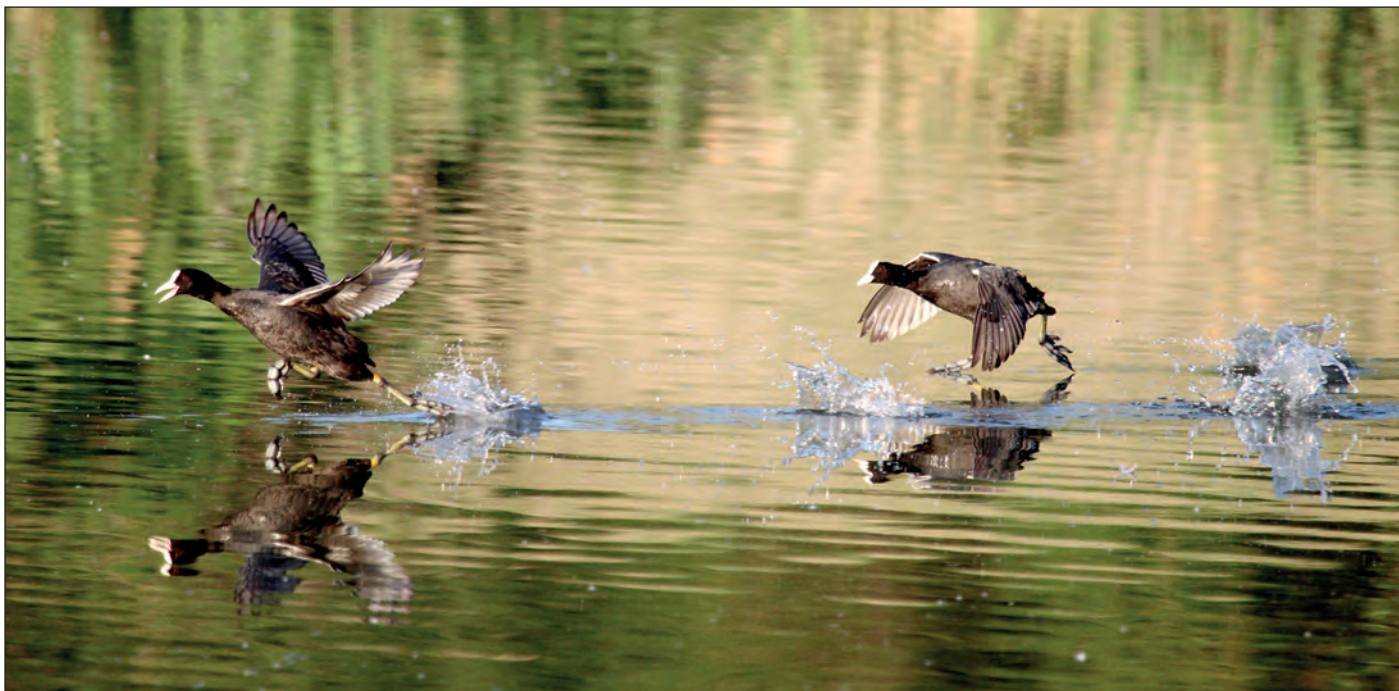

Vstavač vojenský je nejvzácnější rostlinou na Naučné stezce Holské rybníky – letos na stráni u Dolního rybníka vykvetlo 13 těchto orchidejí. Častým obyvatelem všech tří rybníků je skokan skřehotavý, který je považován za kriticky ohrožený druh našich obojživelníků.

I přes značnou návštěvnost stezky na rybnících hnízdí řada vodních ptáků – lisky, labutě, husy velké aj.

„Mám velkou radost, že se nám společně podařilo vrátit k životu tento malý, ale nesmírně důležitý rybník, na němž opět zahnízdil jeřáb popelavý. Hlavní dík ale patří celému zastupitelstvu města Rožďalovic,“ upozornil ornitolog František Stránský.

Z říše hmyzu

Již od začátku jara jsme se těšili na první houby. Zima, jak má být, napršelo dost, ještě trochu teplo a houby musí vyrazit... Jenže až na ojedinělé nálezy smržů (L. Cerhová – Sovenice), hřibů dubových (Z. Kučera – Tuchom) či kovářů (P. Saska ml. – Hasina) se žádná houbová smršť nekonala. Doba květu rostlin, včetně těch vzácných (např. orchidejovitých), byla posunuta o 10 až 14 dnů. Zato jsme měli možnost více se věnovat hmyzímu světu. Začalo období roháče obecného a naopak včelařům pomalu končí sezona.

HOST Z TEPLÝCH KRAJIN

V červnu jsem registroval několik dotazů na „velkou modročernou včelu, nebo tak něco“. Jednalo se o zajímavá pozorování samotářské včely – drvodělky, pravděpodobně fialové (z dodaných fotografií druh nelze spolehlivě určit). Tento rod blanokřídlého hmyzu se vyskytuje hlavně v teplých oblastech, takže ho možná znáte z dovolených. V České republice je častější na jižní Moravě, ale zdá se, že svůj areál rozšiřuje dále na sever. Hlášení z Rožďalovic poskytli I. Frait a V. Dobrev, já jsem ji pozoroval ve Viničné Lhotě.

Zdroj: Wikipedia

NOVÉ NÁLEZY MAJEK

Zvolna končila sezona vzácných majek, kterým se na stránkách Rožďalovicka věnujeme již několik let, protože se jedná o ohroženou skupinu brouků a u nás se jim daří. Předsedovi České společnosti entomologické byly předány další doklady nálezů majky obecné (*Meloe proscarabaeus*) z Rožďalovic (D. Švábenský, I. Frait), Staré Hasiny (V. Tuláčková), Košíku (H. Mniazgová). Na vzdálenějších lokalitách majky potvrdili M. Zúber ve Mcelích a K. Mlejnková s rodinou v Lipníku. Nově pak do evidence přibýly nálezy z Babínku (T. Mlejnecký) a ze Seletic (A. Hofman, K. Mlejnková).

HMYZÍ NOSOROŽEC

Ve druhé polovině dubna nalezl Petr Michálka v hromadě organického materiálu a štěpky v areálu bývalého SAVASu chráněného nosorožníka kapucínka (*Oryctes na-*

sicornis). Tento nezaměnitelný brouk mi byl dosud znám pouze z dymokurského zahradnictví, kde se vyskytoval v podobném prostředí. Na rožďalovické lokalitě byly zjištěny jeho larvy, kukly i dospělci, a při dalším využívání materiálu bude proto třeba dodržovat zákon o ochraně přírody. Bližší informace o tomto zajímavém broukovi přineseme v některém z dalších čísel našeho zpravodaje.

Jiří Rejsek

Rekonstrukce nadstandardních pokojů a předporodního pokoje

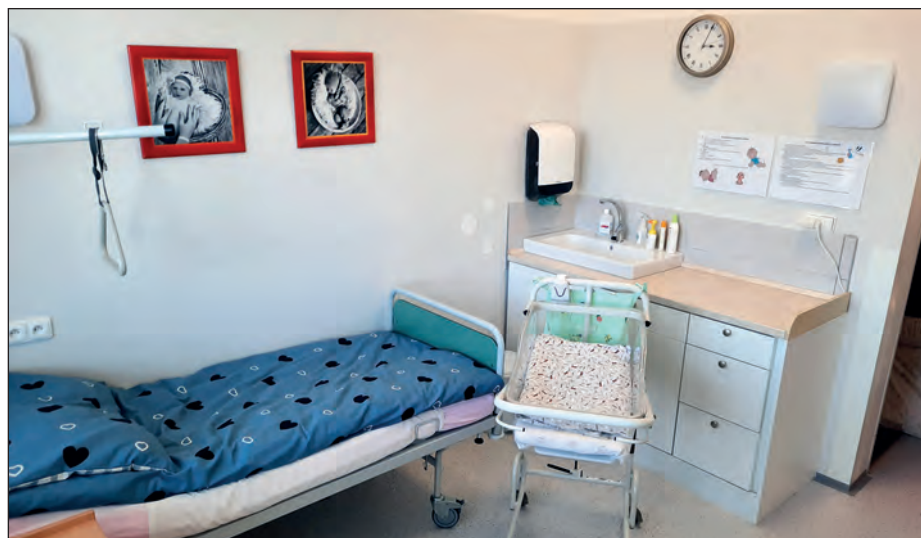
Zejména budoucím maminkám bychom rádi představili změny, ke kterým došlo na našem porodnickém oddělení.

Vzhledem ke stále se zvyšujícímu zájmu maminek o ubytování na nadstandardních pokojích jsme za podpory města Nymburka zrekonstruovali stávající nadstandardní pokoje a vybudovali nový privátní nadstandardní pokoj rodinného typu.

Minirekonstrukce probíhala především v duchu myšlenky rodinné porodnice, která umožní nejen pohodlné ubytování rodičkám, ale také jejich doprovodu. Samozřejmostí je soukromí pacientky a vlastní sociální zařízení.

V průběhu rekonstrukce jsme vytvořili prostor pro nadstandardní pokoj rodinného typu, kde bude mít doprovod možnost komfortně setrvat po celou dobu hospitalizace rodičky a miminka či mít možnost neomezených návštěv.

Současně jsme upravili prostředí, kde maminky tráví první dobu porodní se svým partnerem. Předporodní pokoj je útulný, s možností relaxace, tlumeného

osvětlení, s alternativou využití žíněnky, gymnastických míčů, vaginální napáčky či aromaterapie.

Renovaci prošel také dospávací pokoj pro maminky po císařském řezu, kam je maminka převezena z operačního sálu a společně s tatínkem zde mohou trávit první okamžiky s narozeným miminkem.

Rekonstrukce proběhla za podpory města Nymburka, současně jsme přijali vel-

korysý dar od Elektrocentra Skuhrovec Lysá nad Labem. Prostřednictvím pana Mgr. Michala Skuhrovce byl rodinný a dospávací pokoj kompletně vybaven osvětlením a elektronikou. Za dlouhodobou podporu samozřejmě velice děkujeme.

Těšíme se na budoucí maminky, které nám dají důvěru s doprovázením u okamžiků zrození.

Porodnice Nymburk

Předporodní pokoj

Hasiči získali nový dopravní automobil

V sobotu 5. června byl zdejšími hasičům vedením města předán k trvalému užívání zcela nový dopravní automobil Ford Transit. Vůz byl pořízen díky dotacím Středočeského kraje, Fondu podpory dobrovolných hasičů a složek IZS (ve výši 300 000 Kč) a Ministerstva vnitra – generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (ve výši 450 000 Kč). Město se podílelo na spolufinancování vozidla částkou 526 000 Kč.

Zásahový požární automobil je určen pro přepravu jednotky požární ochrany a bude sloužit k plnění úkolů na úseku ochrany obyvatelstva, k ochraně majetku a omezení škod a při mimořádných událostech a živelních pohromách v průmyslových závodech, obcích a menších městech. Díky posuvným sedadlům a dvojím posuvným dveřím, které jsou umístěny po obou stranách vozu, může být také využit pro případnou evakuaci obyvatel zdejšího Domova pro seniory.

VÝJEZDY A ZÁSAHY

V úterý 1. června asistovali místní hasiči v Zámostí při naložení obézního pacienta do sanitky.

V sobotu 5. června vyjízďeli členové zdejší zásahové jednotky do Ledců, kde poskytovali první pomoc dvěma osobám zasaženým elektrickým proudem.

V pátek 11. června odstraňovali hasiči spadlé stromy na silnici směrem na Břístev poblíž Horního rybníka.

V úterý 15. června zasahovala místní jednotka v Chotěšicích, kde likvidovala nedohášený oheň poblíž přístřešku na dřevo.

V pondělí 21. června zajišťovali hasiči s okolními sbory dodávku vody do Domova Rožďalovice a do spádových obcí, město a okolní obce byly kvůli přetížení

vodovodní sítě bez vody od nedělního odpoledne až do pondělního podvečera.

DOVYBAVENÍ JEDNOTKY

Hasiči si doplnili výbavu o novou světelnou rampu na výjezdovém voze Tatra, tři zásahové obleky, sedm párů zásahových rukavic, dvě únikové vyváděcí masky a o univerzální řezací kotouč.

Viktor Dobrev

Středočeský kraj

Rožďalovický A-tým je po devíti letech v kraji

Na krajské fotbalové mapě bude opět zářit také název Trnavan Rožďalovice. Právě fotbalový tým zelenobílých barev přijal možnost postoupit o patro výš. Rožďalovice tak zaplní díru v krajské I.B třídě po Kněžicích, které byly po „odpískání“ soutěže na startu minulé sezony první na tahu.

Malý počet hráčů Kněžic před necelým rokem zapříčinil, že mužstvo se odhlásilo ze sezony a tím pádem bylo prvním sestupujícím. Bylo potřeba doplnit počet týmů. Jako první dostaly šanci Rožďalovice, které usilovaly o postup na trávníku prvních osmi, než byly soutěže ukončeny kvůli pandemií koronaviru.

„Zvažovali jsme to hodně dlouho. Postup nebyl úplně naším jasným cílem,“ uvedl hrající předseda rožďalovického klubu Josef Chlomek. „Teď se ale naskytla šance, tak jsme se rozhodli, že to zkusíme. Uvidíme, jak to půjde, nebo nepůjde,“ culil se Chlomek.

Trnavan tak bude v krajských soutěžích nastupovat po dlouhých devíti letech. „Prostě si zase chceme vyzkoušet I.B třídu,“ přidal Chlomek. Z jeho slov je zřejmé, že nováček nejnižší krajské soutěže bude myslet především na záchranu. „Naše ambice nejsou nijak vysoké. Myslím, že bychom se spokojili se spodním středem tabulky,“ uvedl rožďalovický předseda.

Úkolem číslo jedna bude zacelit obří díru v obraně. Do „svých“ Kněžic se vrací

stoper Tomáš Živnůstka. A to by mohl být problém. „Jeho nepřítomnost bude hodně znát. Je fakt, že zacelit takovou díru nebude jednoduché,“ přiznal Chlomek.

Na vedení tak nyní bude, aby se pokusilo sehnat náhradu. „Nedokážu říci jmenovitě, koho bychom rádi v našem dresu viděli, ale někoho určitě sehnat chceme. Oslovujeme hráče a uvidíme, zda se nám podaří někoho přivést. Chtěli bychom zde ale hráče jen z okolí, aby měli k rožďalovickému fotbalu vztah, jako máme my,“ naznačil šéf Trnavanu.

Vyšší soutěž rovná se větší finanční náročnost. S tím ale v Rožďalovicích problém nemají. „Myslím, že to nebude tak hrozné. Možná to bude o něco náročnější na cestování a s tím spojené náklady, ale my to řešíme ve vlastní režii s ostatními, takže to pro rozpočet klubu nebude tak zásadní,“ je si jistý Chlomek.

Trenér Jakub Valeš si s postupem hlavu neláme. Pro něj jako pro kouče týmu se nic nemění. „Pro mě jako trenéra se asi žádná velká změna nekoná. Spíš bych řekl, že to je odměna naší práce za dva roky, co jsme s týmem pohromadě,“ ocenil přístup všech v klubu Valeš. „Znamená to, že dnes děláme fotbal v Rožďalovicích převážně pro mládež, takže kluci si budou moci zahrát lehce zajímavější soutěž a mohli bychom přilákat do naší malé akademie více mladých sportovců z okolí,“ věří v nárůst

potencionálních fotbalistů rožďalovický trenér.

Trnavan vedl tabulku nymburského okresního přeboru. Udržet kádr? Posílit? To je téma současných dní. „Kvalita našeho kádru je dobrá. Bohužel je celkem zajímavá poptávka po našich hráčích, tak doufám, že se nám podaří tým udržet pohromadě a lehce zvýšit konkurenci v týmu. Máme vytipované konkrétní posty, které bychom chtěli posílit. Nejdůležitější pro nás je, abychom to hráli s domácími hráči. A měli furt tak skvělou partu, jako tomu je momentálně,“ sází na pohodu v týmu kouč Valeš.

Mnoho let střílí góly jako na běžícím páse. Odmítá nabídky z vyšších soutěží. Ústřední ofenzivní silou Rožďalovic je po mnoho sezon Dominik Hora. Také on věří, že se dokáže prosadit v krajské I.B třídě. „Doufám, že mi forma vydrží i nadále. Ale určitě to bude složitější,“ je si vědom kanoynr Hora.

Za poslední sezony všichni znali jeho nejsilnější zbraně. V krajské soutěži by mohl mít výhodu v tom, že jej soupeři tolik znát nebudou. „Snad nebudu tak prokouknutý. Pak bych mohl využít svoji rychlost a mohl bych střílet góly,“ věří svým schopnostem útočník Trnavanu. A rovnou vypálí počet gólů. „Chtěl bych jich dát patnáct až dvacet,“ věří si Dominik Hora.

Vladimír Malinovský
Nymburský deník

Rožďalovický trávník čeká nárůst mládežnických kategorií

Na naše nejmenší fotbalové talenty čeká od nové sezóny soutěž předpřípravky, která bude pro rožďalovický fotbal úplnou novinkou. Takzvanou fotbalovou školičku navštěvují děti do šesti let.

Stálíci mezi dětskými kategoriemi, zejména díky skvělé trenérské práci, kterou odvádějí Jiří Paul a Roman Chlíba, bude i nadále družstvo mladších žáků.

Velice diskutovanou kategorií je i mužstvo starších žáků. Bohužel s jistotou nelze říct, zda ji v následující sezóně uvidíme na hřišti.

Novou kategorií pro sezónu 2021/2022 bude družstvo dorostu, které se podařilo založit ve spolupráci s oddílem FK Dymokury a které nastoupí pod taktovkou Luká-

še Donta a Dominika Hory pod společným názvem Rožďalovice-Dymokury. V průběhu června odehráli naši dorostenci přátel-

ská utkání a určitě nás v nové sezóně čeká zajímavá podívaná.

Josef Chlomek

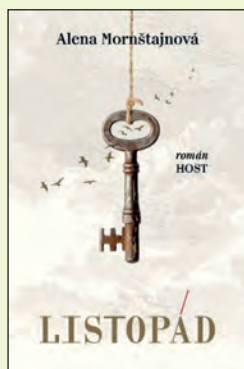
POJĎ HRÁT FOTBAL ZA ROŽĎALOVICE

NÁBOR MALÝCH FOTBALISTŮ A FOTBALISTEK

ROČNÍKY 2003 - 2018

+420 775 455 232

Alena Mornštajnová: *Listopád*

Jaké by byly naše osudy, kdyby komunismus neskončil a my zůstali za železnou oponou oddělující nás od světa i jeden od druhého? Jedna z nejúspěšnějších českých spisovatelek Alena Mornštajnová opět překvapuje. Její nový román je dramatickým příběhem obyčejné rodiny, kterou velké dějiny jedné listopadové noci rozdělí a postaví proti sobě. Sledujeme příběh Marie Hajné, která je kvůli účasti na demonstracích zatčena a odsouzena ke dvaceti letům vězení. Ví, že už nejspíš nikdy neuvidí vyrůstat své děti, a při životě ji udržují jen dopisy. A taky naděje, že se nakonec přece jen shledají. Vedle toho se odvíjí příběh dívky Magdaleny, která je odebrána rodičům a umístěna do „ozdravovny“, v níž se vychovávají nové komunistické kádry. Jejich osudy se jednoho dne protnou, ale zcela jinak, než si obě představovaly a přály.

Julia Quinnová: *Bridgertonovi – Vévoda a já*

Simon Basset, vévoda z Hastingsu, vymyslel plán, jak se zbavit všech dohazovačů a vdavekchtivých dívek ze společnosti. Předstírá náklonnost k půvabné Daphne Bridgertonové, mladší sestře svého přítele, s níž uzavře dohodu, že se jí bude naoko dvořit. Přestože nemá v úmyslu se oženit, na té dívce je něco, co mu zrychluje srdeční tep. Daphne brzy zapomene, že jejich námluvy jsou pouhá přetvářka. Postupem času se do temperamentního šlechtice doopravdy zamiluje. Musí však za každou cenu zabránit tomu, aby jí pohledný vévoda, který se zapřísáhl, že zůstane navždy svobodný, nezlomil srdce. Osudy hlavních hrdinů můžete nyní sledovat i ve velkolepě pojetém a doslova návykovém seriálu Bridgertonovi, který vysílá stanice Netflix.

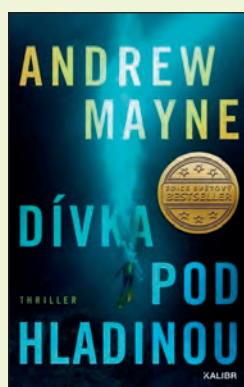
Shari Lapena: *Její konec*

Nový psychotriller Shari Lapeny odhalí další nebezpečné tajemství ukryté pod povrchem spořádané rodiny, a to znovu v příběhu plném stupňujícího se napětí a nečekaných zvratů. Stephanie a Patrick, bohatí a spokojení manželé, se nedávno stali rodiči dvojčat. Třebaže je péče o ně značně vysiluje, Stephanie s jistotou ví, že má všechno, po čem kdy toužila. Pak se objeví Erica, žena z Patrickovy minulosti, a s ní šokující odhalení o jeho první manželce. Ta podle Eriky nezemřela nešťastnou náhodou. Patrick tvrdí opak a Stephanie najednou zjišťuje, že muž, kterému důvěřuje, možná lže. A možná i vraždil. A možná se to chystá udělat znovu...

Roxane van Iperenová: *Sestry z Osvětimi*

Hlavními aktéry příběhu, založeného na skutečných historických událostech, jsou dvě mladé židovské sestry Janny a Lien, které za druhé světové války žily ve vile 't Hooge Nest v nizozemské oblasti Het Goioi. Navzdory tomu, že byly samy v ohrožení, poskytovaly úkryt dalším Židům. Desítky uprchlíků tak žily nepříteli přímo před nosem. V komunitě panovalo přesvědčení, že válka brzy skončí, přesto byly sestry nakonec prozrazeny a odsunuty do Osvětimi. Zde se jejich příběh prolíná s rodinou Anne Frankové. Janny a Lien Brilleslijperovy i Anne a Margot Frankovy se snaží přežít, podaří se to však jen prvním dvěma.

Andrew Mayne: *Dívka pod hladinou*

Nový dobrodružný thriller od autora bestselleru Šelma! Sloan McPhersonová je ve vodě jako doma. Její otec je lovec pokladů a ona sama se potápí od dětství. Jednoho dne se však ocitne nejen v roli svědkyně, ale zejména podezřelé. Zrovna když je ve vodě, někdo do kanálu hodí zavražděnou mladou dívku, kterou kdysi znala. Kolegové od policie teď sledují každý její krok – a vrah taky! Stopy vedou k drogovému kartelu, kterému právě zmizelo půl miliardy dolarů a dokumenty, usvědčující zkorumpované soudce a politiky. A tyhle peníze a důkazy chce každý: kartel, policie i federální bezpečnostní složky... Sloan má sice s potápěním spoustu zkušeností, ale pokud si nedá pozor, nepřátelé ji stáhnou pod hladinu už napořád...

Pavel Juřík: *Czerninové*

Czerninové patří k českým šlechtickým rodům, které již od 12. století ovlivňovaly historii Království českého. Rozvětvlí se do řady větví, ze kterých dodnes rostou čtyři: hradecká, vinořská, dymokurská a vrchlabská (Czernin-Morzinové). Stopy Czerninů nalezneme i v české krajině, ať již to je zámek a nádherný park v Krásném Dvoře, lovecké zámky Humprecht, Kozel nebo Jemčina, zámky Chudenice a Chudenice-Lázeň, Petrohrad, Vrchlabí a Dymokury nebo jedna z perel vrcholného baroka v Praze – Černínský palác. Kniha Czerninové. Nezahyneš ani ohněm, ani mečem přináší celkový přehled historie a odkazu rodu Czerninů, informace a portréty jeho nejvýznamnější osobností, rodokmeny a popisy erbů a přehled jejich nejvýznamnějších hradů, zámků a paláců.

Anne Jacobsová: *Nebe nad Kilimandžárem*

Charlotta Harmsenová sní o dalekém světě a cestách do exotických zemí a nijak nespíchá s manželským svazkem. Je jí dvaadvacet let, když dostane nabídku k sňatku od mnohem staršího Christiana Ohl-sena. Jeho obchod, kde se prodává exotické koření, tabák a zboží ze zámoří, ji fascinuje natolik, že nabídku přijme. Ale zanedlouho toho trpce lituje. Christian ji podvádí, a navíc stojí před finančním krachem. Charlotta si uvědomuje, že mají jen jedinou šanci na budoucnost – opustit rodnou zemi a kdesi daleko začít nový život.

Corina Bomannová: *Paní ze Severu – Agnetino dědictví*

První část švédské ságy, která líčí osudy několika generací šlechtického rodu v průběhu 20. století. Rod Lejongardů vlastní nádherné staré panství na jihu Švédska. Statek, který rodina už mnoho let spravuje, je v zemi proslulý úspěšným chovem koní. Panství a šlechtický titul Lejongardové obdrželi jako projev díků švédského krále za podporu a věrnost během třicetileté války za podmínky, že budou za všech okolností stát při královské rodině. A jsou to především odvážné a sebevědomé ženy tohoto rodu, jež se dokážou postarat o prosperitu panství a nadcházejících generací.

Patricia Falvey: *Sestry z Titaniku*

Jedna cesta jim navždy změnila život. Palubní lístek na Titanic se pro nemajetné irské sestry stane životní šancí. Nora bude vychovatelkou v zámožné rodině a Delia přijme místo posluhovačky. Po osudném lodním neštěstí se však Delia ocitne osamocená v New Yorku a souhrou nedorozumění se stane tím, kým měla být její sestra – guvernantkou. Čím více se Delia sblíží se svou malou světenkyní a jejím ovdovělým otcem, tím více se nedokáže odpoutat od lži o své identitě. Může opravdu žít život své sestry?

Maria Nikolai: *Čokoládovna*

OSUD DVOU ŽEN. RODINNÉ DĚDICTVÍ. PŘÍBĚH VELKÉ VÁŠNĚ. Stuttgart na počátku 20. století. Judith Rothmannová, dcera majitele čokoládovny, vede privilegovaný život v noblesní čtvrti Degerloch. Její skutečná vášeň však patří výrobě čokolády. Každou volnou chvíli tráví v tovární laboratoři vynalézáním nových cukrovinek a jednou by ráda řídila podnik. Otec s ní má ale jiné plány. Dojedná výhodný sňatek s mužem, kterého Judith nikdy nemůže milovat. A právě v tu chvíli jí zkříží cestu charismatický Viktor Rheinberger, jenž si hodlá ve Stuttgartu vybudovat novou existenci...

ROŽĎALOVICE DŘÍVE A NYNÍ

Dům čp. 9 v Zámostí na snímku z listopadu 1925 (archiv Jaroslava Kulicha)

Současný pohled (2. června 2021), foto Viktor Dobrev

